

989.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 r.

o czasowej uldze taryfowej przy przewozie kolejami soli, nafty i węgla, objętych akcją zapomogową za pośrednictwem Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego w Krakowie.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Do przesyłek całowagonowych zwyczajnych soli, nafty i węgla kamiennego, objętych akcją zapomogową za pośrednictwem Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego w Krakowie, nadawanych przez Saliny Państwowe w Wieliczce i Bochni, przez Rafinerję Państwową nafty w Drohobyczu i przez Zarząd kopalni państwowej węgla w Brzeszczu do stacji polskich kolei państwowych Dyrekcji Krakowskiej, Lwowskiej i Stanisławowskiej, stosuje się taryfy, przewidziane w Taryfie Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dnia 1 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 48, poz. 428) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami z ustępstwem 25% pod następującymi warunkami:

- a) listy przewozowe, na podstawie których odbywać się będzie przewóz soli i węgla, będą zaopatrzone w pieczęć urzędową Dyrekcji kolei państwowych w Krakowie, listy zaś przewozowe, na podstawie których odbywać się będzie przewóz nafty, zaopatrzone będą w taką pieczęć Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie. Na listach przewozowych w odpowiednim miejscu winna być uczyniona wzmianka przez nadawcę o żądaniu zastosowania taryfy ulgowej;
- b) listy przewozowe będą adresowane wyłącznie na Składnice Kółek Rolniczych lub Spółki Rolniczo-Handlowe, nadawcami zaś będą: dla przesyłek soli — Saliny Państwowe w Wieliczce i Bochni; dla przesyłek nafty — Państwowa Rafinerja nafty w Drohobyczu i dla przesyłek węgla kamiennego — Państwowe kopalnie węgla w Brzeszczu;

c) maksymalne ilości, jakie mogą być przewiezione według niniejszej taryfy ulgowej nie mogą przekraczać: dla soli 3000 ton (łącznie z Wieliczki i Bochni), dla nafty 500 ton i dla węgla 5000 ton.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 26 listopada r. b. do końca grudnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

990.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 28 listopada 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (Dz. Ust. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zbiór praw t. XIII wyd. z 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za środki lecznicze i naczynia pobierać, jako ceny maksymalne, ceny wyszczególnione w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 23 poz. 141) z zastosowaniem do nich mnożnika 150.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 1923 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 października 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 111 poz. 890).

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Adamski*